

NEWS

Væggen taler alle sprog

En samtale med museumsdirektør dr. Helene Vetter om vægtekster, der oversætter sig selv.

3. august 2026, Tobias Engl

Hendes museum viser skiftende udstillinger og kæmpede længe med skilte, der aldrig forblev aktuelle ret længe. Museet har i et år arbejdet med ScreenWay.

SW Helene Vetter, et museum lever af sine vægge. Er en skærm så ikke i vejen?

HV Det var min første bekymring. Vi har hængt trykte vægtekster op i over hundrede år, og jeg ville ikke have en lysende tablet ved siden af en gammel mester. Så vi valgte skærme: matte, små, med en ramme i vægfarven. I dag spørger ingen besøgende, hvorfor der hænger en skærm. De læser bare.

SW Hvad står der på den, som et trykt skilt ikke kan klare?

HV Først og fremmest sprog. Hos os kommer der grupper fra hele verden, og et trykt skilt er på tysk, måske også på engelsk. Vores vægtekster skifter sprog med et tryk på en knap, og vil man, kan man få dem læst højt. For ældre gæster gør vi skriften større uden at trykke et ekstra skilt. Det lyder ikke af meget. I hverdagen er det enormt.

SW Og når der kommer en ny udstilling?

HV Før betød det: skrive, sætte, trykke, laminere, hænge op, en uges forberedelse. Nu skriver min kollega teksterne om formiddagen, og om eftermiddagen hænger de på væggen. Og ScreenWay henter genstandsdataene fra vores samlingsdatabase, så vi taster intet to gange.

SW Indsamler ScreenWay så data om jeres besøgende?

HV Tværtimod, og det var vigtigt for mig. Der er ingen kameraer, der aflæser ansigter, og ingen tæller, hvem der står hvor længe foran hvilket billede. Et museum er ikke et sted, hvor man bliver overvåget, men et sted, hvor man ser. De data, der opstår, bliver i huset og i Europa. For en offentlig institution er det et must.

SW Ville du gøre det igen?

HV Med det samme. Og det bedste er, at ingen lægger mærke til det. Folk kommer for billedernes skyld. At teknikken forbliver usynlig, er for mig den største ros.